Para, insanların çeşitli gereksinimlerini gidermek amacı ile belli bir mal karşılığında ödedikleri kağıt veya metal parçasıdır. Genel manada düşünüldüğünde insanların dünyevi anlamdaki en büyük gayesi para kazanmaktır; zira ihtiyaçların temin edilmesi için paraya sahip olmak şarttır. İnsanlar arasındaki alışverişi en kolay hale getiren varlık yine paradır. Para henüz icat edilmeden önce, insanlar alışverişlerini mal takası şeklinde yapmaktaydı. Örneğin birisine ekmek verip, karşılığında ondan yumurta alıyorlardı. Bu durum da alışverişte çeşitli sıkıntıların çıkmasına sebep oluyordu.

İnsanların bu dünyadaki en büyük gayelerinden biri, gereksinimlerini giderecek olan parayı kazanmalarıdır dedik. Ancak aslında para bir amaç değildir yahut amaç olmamalıdır. Parayı değerli ve anlamlı kılan onun araç olarak görülmesidir. Onu ihtiyaçları gidermek için bir araç olarak değil de amaç olarak görenler onun kölesi olurlar. Böyle insanların tek gayesi sürekli daha fazla, daha fazla para kazanmaktır. Bu nedenle kazandıkları ile yardıma muhtaç insanlara hiçbir katkıda bulunmadıkları gibi, kendi ihtiyaçları için harcamaktan bile fazlasıyla çekinirler. Cimrilik veya pintilik dediğimiz duygu, onların her damarında, her zerresinde kol gezer. Oysa onu sadece bir vasıta olarak görenler, onunla yardım yapmaktan, yoksulu doyurmaktan asla çekinmezler. Kendilerinden de kısmazlar; çünkü bilirler ki para her daim biriktirmek için değil, harcanmak için kazanılır. Paranın kölesi olmak kadar kötü bir durum olamaz. İyi insanlar, yardımsever insanlar her daim onun kölesi değil efendisi olmuşlardır. İnsanlardaki para sevgisi maalesef sanıldığından çok daha büyüktür. Öyle bir dünyada yaşıyoruz ki kişiler küçücük bir maddi çıkar uğruna kardeşlerini, dostlarını hatta anne ve babalarını bile acımadan katledebiliyorlar.

Kasada durup da kimseye bir faydası olmayan para, para değildir. Zira paranın değeri onu harcamaktan kaynaklanır. Dolayısı ile harcanmayan para sadece bir kağıt parçasından ibarettir. Bankalarda, kasalarda veya cüzdanlarda bulunmasının da pek bir anlamı yoktur.

Atalarımızda parayla ilgili anlamlı kelamlar söylemişlerdir.

"Ayağını yorganına göre uzat" sözünün anlamı

Bazı insanlar vardır; kendi güçlerini ve maddî durumlarını gerektiği şekilde değerlendiremezler Yani, kendi kendilerine karşı bir çeşit vurdumduymazlık içindedirler. Nerden geldiğini düşünmeden ölçüsüz yatırımlarda bulunur, har vurup harman savururlar. Tabii ki, böyle düşüncesiz hareketler yüzünden sonunda yine kendileri zarar görürler. böyle ölçüsüzlüklerde bulunan insanlara uyarı niteliğinde söylenir

Hayatı anlamış, olgun bir insan, böyle pişmanlık verici durumlara düşmemek için önce kendini tanır, maddî durumunu değerlendirir, sınırlar Varlığının bilincine varmak insanı gereksiz hareketlerden ve ölçüsüzlüklerden alıkoyar

Anlaşılıyor ki, herkesin maddi sıkıntılardan korunması kendi elindedir Herkes gönlünce birçok şeye sahip olmak ister Ama akıllı bir insan gereksiz ve aşırı isteklerden sakınır Yapılması, kendi kudreti ve şartları içinde mümkün olan şeylere yönelir. Kudretiyle - isteklerini, geliriyle - giderini ayarlayabilen bir kimse ölçüsüzlüklerin kurbanı olmaktan uzaktır.

Sonda söylemem gerekiyor ki, para sevgisi elbette ki hepimizde olmalı. Olmalı ki çalışmaya, kazanmaya karşı da istekli olalım. Ancak her şeyde olduğu gibi para sevgisinde de aşırılık, zarardan başka bir şey getirmez.